פרשת "עקב" – בה- מצוה של תנ"ך – תשע"ח

שלום שלום.

= שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד =

= וה"ה עם שמיעת שמע"ש אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה' אלוקיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם. =

2 פסוקים.

הראשון פותח את הפרשה הראשונה של קריאת - שמע.

השני פותח את הפרשה ה"שנייה" של קריאת - שמע.

פרשת את מופיעה בפרשת השלוש של שבת שעברה, "ואתחנן".

הפרשה השנייה מופיעה בפרשתנו, "עקב".

את כתובה בלשון יחיד. את כתובה בלשון רבים.

נקודה זו רבי להתמקד. פרשנים רבים נתנו לשאלה זו - למה השתנו בסתנון בין יחיד לרבים? לא רק כאן, אבל מספר פרשיות אלה מופיעות מספר הרה פעמים.

קיימת שתי גישות בהסברת התנוחות בשאלת הפרט הראשית הכלל:

מחד יש הגורסים שהכלל - המדינה, הלאום, וכו' – הוא העיקר והפרט, בעוד שהפרט איננו קיים אלא כדי לשרת את האינטרסים של הכלל שמעליו.

מאידך, ישנה הגישה האומרת שכשם שבתורת התנועות א' הפעם לעבוד, ורק כשהציבור עבר התקדם לתפארה כך הכלל נועד ומתקדם לקיים מצוות הפרט ולשרתו.

כפי שבתמונה רבים אחרים, נצטרך לענות שלום כאן השקפת התורה פשוט שיש לחפש את הדרך לעבוד, מה שקשות מורכבות כביכול אי"ז. כך לצדוקה בנושא סוג העבודה, בנושא מצוות בין אדם למקום לעומת בין אדם לחברו, ואחרים.

אבל השקפת התורה כאן אומרת שיש תשתית יסודית משותפת ראשונית ויסודית. בין שיהיו מחלוקות על הדעה שזה בדרך קצת לכאן.

הרב ישראל הס, באחד מרתיקי בספרו "אמונה, לעבוד (תורה)" מביא מספר עשרות מהמדרש ואחרים. בהם הוא מצביע על כך שה' הוא המקור לכל הדברים וכל הפרטים נברואו מהאחד, הי"ג והמיוחד – ברכו העולם. הוא מסביר זאת בדרך משל משלים:

כשיודעים שלצמח jigsaw puzzle, הוא אומר, ברור שלא יודעים קודם - כל כל חלק בפני עצמו את פיזיולוגי ופיזיולוגי. בהפוך - הוא ידוע שמה קדמה, הוא הובקה על קרש, ורק אחר- כך נסרו אותו לחלקים ולפרטים. כשאני קונים את המשחק, אלף כולם אומרים רק פרטים רבים, שונים כה מצפי, במראהם ובצורתם. משום פרט לא נוכל אפילו לשער מה תהיה התמונה הכוללת שתורכב ממנו, ואף לא מה תפקידו של כל חלק - שהוא בתמונה.

הכלל כולל את כל פרטים וקדם לידיעתם ולהווייתם. לא הפרט קדם לכלל ויכר אחד כי אם הכלוקים, הכלל, קדם לכל, וממנו נוצרו הפרטים.

כאשר אנו מוכרים שהכל נזקר מן הכלל ועפל אישה,
על השקפה היא חלק מן התמונה הכוללת, אלא אבשר
למצוא איזון בין הסתכלויות שונות.

מה שנכון לגבי השקפות, הוא פעם נכון לגבי מצוות,
ולגבי כל אחד ואחד מאיתנו. איך אנו יודעים תפקידנו
של כל מצוה, כדי שאנו מצווים לקיים אותן. אומר רש"י
בפתיחה לפרשתנו: — על הפסוק "עקב":
= שכל המצוות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון,
ישמור לך ה' אלוהיך הברית. =

כלומר, איך אנו יודעים את תפקידנו, מקומנו
בתמונה הכוללת של העולם שנקרא לפעמים ישראל - רק שאנחנו
נדרכים לדיעות חלק ממנו.

בית, תנך, ויזרה, השבוע, לחלק המצוות. ערכיו הוא
מצטרפים לתמונה כמו-מצוה. ולכן במצוות אלה חלק שנוכר
שנדרך למצוא את מקומו בתמונה ה שלמה.
אנו, כפי שלמדנו בפרשת עקב:
= הוא, רבי טרפון, היה אומר: לפני עליך המלאכה
למלוך, ולפני אלהי בן-עזרין לדבק ממנה. =

בס"ד

ב"ה אלה, שאנו עומדים בפתח של חודש אלול, נתפלל
שה' יעניק לנו הבנה להבין בתפקידו של כל פרט.
שהוא יצייר בנו אהבת תורה-ישראל, ארץ-ישראל ואהבת
עם-ישראל בכל מיזוגיו.

ה' רצון שנצליח להשלים ה-puzzle, לעצות
גאולתם ה' ולהקריב בפ'כלו.

שנה שלום.